

og for sig ere vigtige for de Bedkommende, men Alt. er jo relativt, og under det store Tryk af de forskellige Forslag, som forestaa, og med min ærede Kollega gaaende og venterende paa, at hans Budget skal komme til Forhandling, skal jeg være saa kort som mulig. Det første Spørgsmaal, som foreligger, angaar et personligt Tillæg til den Underdommer, som er indtraadt i Overretten. Denne Sag er forelagt fra forskellige Sider for det høie Thing, og jeg skal blot fremhæve et Punkt, som ganske vist er blevet nævnet, men som dog ikke saaledes er stillet i Forgrunden, som det efter min Mening fortjener, nemlig dette, at Nødvendigheden for at stille et saadant Forslag hænger sammen med den vistnok vilkaarlige Grændse, som er sat i Loven om Embedsmændenes Lønningsforhold, af 26de Marts 1870 med Hensyn til de Embeder, ved hvilke den tidligere Embedsstilling tages med i Beregning af Alderstilløget ved Overgangen fra et Embede til et andet. Det er altsaa den særegne Omstændighed, at der i den nævnte Lovs §. 4 Nr. 2 staar: „Embeder, for hvilke Begyndelseslønnen er mindst 1,400 Rd., men ikke over 1,800 Rd.“ Derfor der her havde staaet 2,000 Rd., vilde Tilfældet have været afgjort ved Loven, og jeg tvivler om, at der er Mange, som kunne angive nogenjomhelst rationel Grund, hvorfor dette Spring er gjort fra 1,800 til 2,400 Rd., og hvorfor der f. Ex. ikke staar: fra 2,000 til 2,400 Rd. Det er denne Vilkaarlighed, denne rene Tilfældighed i Loven af 1870, for hvilken der ikke lader sig anføre nogen i en fornuftig Betragtning liggende Grund, som gjør, at Lønningsforholdet i nærværende Tilfælde stiller sig saa eiendommeligt. Saavel Flertallet som Mindretallet i Finantsudvalget ville kunne bevidne, at Justitsministeren ingenlunde har været paatrængende med sit Forslag. Vi taltes ved om denne Sag; jeg erkjendte, at Bedkommende ikke havde nogen Ret i Loven til at vente Tillæg, men jeg mente, at der var stærke Villighedsgrunde, som talte derfor. Da jeg imidlertid veed, hvor vanskeligt det ofte kan være endog at sætte det igjennem, som man tror sig berettiget til at fordrø, var jeg naturligvis ikke meget be-

gjærlig efter at komme med Forslag om et saadant personligt Tillæg, og det var først efter Samtale med Udvalget, og efter at man havde sagt mig, at Forslaget vilde blive anbefalet af $\frac{4}{5}$ af Udvalgets Medlemmer, at jeg opfordrede Finantsudvalget til at stille dette Forslag, under den udtrykkelige Forudsætning, at det overveiende Flertal vilde anbefale det. Hvis det høie Thing virkelig under saadanne Omstændigheder ikke vilde tage Hensyn til, et saadant paa Villighed grundet Forslag, som frembæres af dets Finantsudvalg med overveiende Flertal af $\frac{4}{5}$, vilde det unægtelig stille Finantsudvalget under meget eiendommelige Vilkaar. — Det andet Spørgsmaal angaar Overformynderisagen. Dette er rent ud sagt en kedelig Sag, mine Herre. Jeg troede ved Sagens Forhandling under 2den Behandling, at der var Grund til at vente, at vi skulde have faaet en Ende paa dette Spørgsmaal. Det vil erindres, at det var i et temmelig sparsomt besøgt Aftenmøde, at Sagen forelaa til Afgjørelse, og det vil maasse ogsaa erindres, at endog det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) erkjendte, at Forslaget ikke kunde blive staaende, saaledes som det stod. Det vil maasse heller ikke være gaaet af Glemme, paa hvilken Maade Forhandlingerne hørte op. Et æret Medlem (Zahle) — jeg veed ikke, om han nu er tilstede, men det skulde glæde mig, om han var det — erklærede, at han vel erkjendte Rigtigheden af de Grunde, som vare anførte af Justitsministeren imod det da foreliggende Forslag, men at han dog vil stemme for Forslaget. Under saadanne Omstændigheder, mine Herre, hører egentlig al Forhandling op, thi man kan ikke fortsætte en Forhandling, naar den er kommen paa dette Punkt. Da jeg er overbevist om, at det ikke kunde være det ærede Medlems Mening, at han vilde stemme for Forslaget, fordi han ansaa det for urigtigt, maa jeg tro, at han gjorde det, fordi han mente, at Forslaget mellem 2den og 3die Behandling kunde blive forbedret, og der faldt ogsaa nogle Antydninger, navnlig fra det ærede Medlem af Finantsudvalget, som særlig interesserede sig for Forslaget, og som var den, der oprindeligt havde